

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **G.**, zastúpeného advokátom JUDr. I., proti žalovanému **G.**, o zaplatenie 35 724,-- Kč s prísl., vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 Cbm 3/04, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. apríla 2007, č. k. 3 Obo 314/06-120, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu sa **o d m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 2.decembra 2005 č. k.1 Cbm 3/04-76 vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 35 724,-- Kč s 8% úrokom od 18. apríla 2000 až do zaplatenia a 2 195,-- Sk + 22 979,-- Sk náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca na základe objednávky dodal softwer a doručil ho pánovi Š., ktorý zabezpečil jeho inštaláciu zákazníkovi. Žalobca doručil faktúru pánovi Š., ktorý ju doručil žalovanému. Celý obchod bol realizovaný pánom Š. Medzi žalovaným a pánom Š. bola uzavretá ústna dohoda, ktorej účelom bolo sprostredkovať obchod. Súd prvého stupňa z uvedených skutočností dospel k záveru, že nárok žalobcu je oprávnený, preto žalobe vyhovel.

Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd prejednal vec a rozhodol rozsudkom z 12. apríla 2007 č. k. 3 Obo 314/06-120 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému priznal trovy konania v sume 2 814,-- Sk.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie ceny dodaného tovaru jeho odovzdaním žalovanému. Žalobca podal žalobu na súd 21. apríla 2004 a keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, nebolo možné žalobcovi právo na zaplatenie ceny dodaného tovaru priznať. Preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca dovolanie. Žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Je toho názoru, že odvolací súd posúdil otázku premlčania nesprávne a v rozpore so zákonom.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) skúmal najskôr, či účastník podal dovolanie včas.

Podľa § 240 ods.1 O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni.

V zmysle citovaného uznesenia dovolanie je možné podať v lehote jedného mesiaca. Pri počítaní lehoty na podanie dovolania je potrebné vychádzať z ust. § 57 O. s. p.

Z doručeník, pripojených k rozhodnutiu odvolacieho súdu, vyplýva, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 2. júla 2007. Lehota na podanie dovolania začala plynúť 3. júla 2007 (§ 57 ods.1 O. s. p.) a uplynula 3. augusta 2007. Žalobca podal dovolanie ako doporučenú zásielku na poštu 27. augusta 2007, teda zjavne po uplynutí lehoty na podanie dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu ako oneskorene podané podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. Keďže úspešnému žalovanému v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, dovolací súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30.apríla 2009

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu